

Rapport

Datum: 18 december 2008
Rapportnummer: 2008/310

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een met naam genoemde buitengewoon opsporings-ambtenaar bij de Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, tevens veldmedewerker bij Staatsbosbeheer, wel degene die in opdracht van verzoeker lokvoer op zijn perceel strooide een waarschuwing heeft gegeven voor een vermeende overtreding, maar verzoeker, als eigenaar van het perceel en opdrachtgever voor het strooien, niet heeft geïnformeerd dat het strooien van lokvoer op zijn perceel verboden zou zijn.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Verzoeker is eigenaar van een perceel bos van 1,2 hectare, gelegen op de Veluwe in de nabijheid van een groot terrein van Staatsbosbeheer. Op dit perceel staat een wildkansel. Verzoeker strooit hier zogeheten lokvoer (maïs) om wild te lokken en het zo te kunnen observeren. Het gaat hierbij, zoals verzoeker aangeeft, om maximaal één kilogram voer per dag. Omdat verzoeker dit niet altijd zelf kan doen heeft hij aan de heer H. gevraagd om voor hem het lokvoer te strooien.
2. Voor het hiervoor genoemde terrein van Staatsbosbeheer - een bosgebied van ruim 700 hectare - bestaat tussen Staatsbosbeheer en de heer G. een faunabeheer-overeenkomst. Onderdeel van deze overeenkomst is onder meer dat Staatsbosbeheer aan de heer G. het genot van de jacht in dit gebied verhuurt. De heer G. voert het wildbeheer met een aantal anderen uit in een samenwerkingsverband. De heer H. is ook uitgenodigd om deel te nemen in dit samenwerkingsverband. Om dit voor hem financieel haalbaar te maken is tussen de heer G. en de heer H. afgesproken dat hij slechts de halve jaarlijkse bijdrage hoeft te betalen; in ruil daarvoor verricht hij werkzaamheden ten behoeve van het tellen en de afschot van het wild. Het gaat met name om het strooien van lokvoer.
3. Op 22 mei 2007 was de heer H. bezig de lokplaatsen van voer te voorzien. Hij strooide ook lokvoer op het perceel van verzoeker. Toen hij hiermee bezig was sprak X, medewerker van Staatsbosbeheer en buitengewoon opsporingsambtenaar van de Algemene Inspectiedienst, de heer H. aan en gaf hem te kennen dat het volgens de Flora- en Faunawet verboden is lokvoer te strooien. Ook wees hij de heer H. erop dat hij hiervoor een proces-verbaal kon opmaken. Dat laatste deed hij uiteindelijk niet; wel informeerde hij de heer G., de pachter van Staatsbosbeheer, over het voorval. Verzoeker, als eigenaar van het perceel, werd niet door X geïnformeerd.

4. Op 31 mei 2007 diende verzoeker bij Staatsbosbeheer een klacht in over het voorgaande. Zijn klacht had in het bijzonder betrekking op het feit dat X hem niet had geïnformeerd over zijn opvatting dat het verboden was lokvoer te strooien. Dat had verzoeker nu via via moeten horen. Bovendien achtte hij het onjuist dat X wél de heer G. had geïnformeerd. Ook gaf verzoeker aan dat X was aangesteld voor het verrichten van werkzaamheden op de terreinen van Staatsbosbeheer en niet voor verzoekers eigen perceel.

5. Gezien de aard van de klacht nam de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland de behandeling van verzoekers klacht op zich. Op 12 juli 2007 werd verzoeker gehoord door de klachtencommissie van de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland. Verzoeker gaf onder meer aan dat het desbetreffende perceel niet omheind was en voor iedereen toegankelijk was. Onder meer vanwege zijn werk was hij niet altijd in de buurt en daarom kon hij niet zelf zorgen voor het strooien van lokvoer. Overigens werd de strooi plek alleen gebruikt voor het waarnemen van wild, niet voor afschot, zo voegde hij nog toe.

Verzoeker was een goede bekende van de heer W., die als contactpersoon voor de heer H. fungeerde. Met de heer H. had verzoeker zelf geen directe contacten; de heer W. had de heer H. gevraagd om voor hem lokvoer te strooien.

Hij wees erop dat X een ambtsgeheim had en dat hij, in het kader van zijn onderzoek, hém had moeten informeren en niet de heer G. Hij was immers eigenaar van het perceel waarop activiteiten plaatsvonden die wellicht strafbaar waren.

Overigens was het verzoeker ook niet duidelijk waarom het strooien van lokvoer niet zou mogen. Het voeren had ook geen consequenties voor de wildstand in die zin dat dieren zich dan permanent op andere plaatsen zouden bevinden dan wanneer het voer niet gestrooid was.

6. Bij brief van 3 oktober 2007 gaf de Hoofdinspecteur van de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland een reactie op verzoekers klacht. Hij gaf aan het advies van de klachtencommissie onverkort over te nemen. Dat advies wordt hierna - voor zover van belang - weergegeven.

De klachtencommissie gaf aan van mening te zijn dat X niet de verplichting had verzoeker te informeren over een overtreding die weliswaar op zijn privéterrein had plaatsgevonden maar die niet door verzoeker zelf was begaan. Daarom achtte de klachtencommissie het niet in kennis stellen van verzoeker geen onjuiste beslissing van X. Voor zover verzoekers klacht betrekking had op het feit dat X de heer G. had geïnformeerd over het voorval: dit was in opdracht van Staatsbosbeheer gebeurd, zo was gebleken. De heer H. nam deel aan een jachtcombinatie en de heer G., die pachter was van Staatsbosbeheer, had hem het genot van de jacht toegekend. Verder was de klachtencommissie niet gebleken dat X

de desbetreffende informatie in zijn functie als buitengewoon opsporingsambtenaar had verkregen en in diezelfde hoedanigheid had verstrekt aan de heer G. De klachtencommissie was dan ook van oordeel dat het verstrekken van de informatie een aangelegenheid van Staatsbosbeheer was en had plaatsgevonden in het kader van de overeenkomsten tussen Staatsbosbeheer als verpachter en de heer G. als pachter/jagermeester. In hoeverre partijen deze overeenkomsten hadden nageleefd en in hoeverre ze waren gebonden aan de regels en gemaakte afspraken was niet aan de klachtencommissie om te beoordelen. De klachtencommissie adviseerde dan ook dit onderdeel van de klacht niet-ontvankelijk te verklaren.

7. Bij brief van 7 maart 2008 wendde verzoeker zich met de klacht, dat X hem niet had geïnformeerd over zijn waarneming, tot de Nationale ombudsman. Bij brief van 29 april 2008 legde de Nationale ombudsman de klacht voor aan de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit (LNV) en aan de Algemeen Directeur van Staatsbosbeheer. Ook werden enkele nadere vragen gesteld. Om te beginnen werd de vraag voorgelegd of de heer H. op enig moment aan X had meegedeeld dat hij het lokvoer in opdracht van verzoeker strooide. Verder werden de minister en Staatsbos-beheer gewezen op een opmerking in de klachtafhandelingsbrief van 3 oktober 2007, namelijk dat X niet verplicht was verzoeker te informeren over de overtreding die op zijn perceel was begaan, dit omdat de overtreding niet door hemzelf was begaan. Aan de minister en Staatsbosbeheer werd gevraagd aan te geven hoe zij hierin het feit plaatsten dat de vermeende overtreding - blijkbaar - wel in opdracht van verzoeker was begaan. X werd ook in de gelegenheid gesteld een reactie te geven.

8. Bij brief van 28 mei 2008 gaf Staatsbosbeheer een reactie op de klacht en de nadere vragen. Aangegeven werd dat het lokvoer volgens verzoeker in diens opdracht was gestrooid. De heer H. had zelf verklaard dat hij het lokvoer strooide in opdracht van de heer W., die kennelijk weer handelde in opdracht van verzoeker. Toen X de desbetreffende feiten constateerde gaf de heer H. aan te handelen in opdracht van de heer W. Dat laatste deed echter niet af aan het feit dat het strooien van voer strijdig was met de regelgeving en de heer H. dat wist dan wel behoorde te weten, zo gaf Staatsbosbeheer aan. Daarbij werd nog aangetekend dat X de pachter, de heer G., uitdrukkelijk had gemeld dat in opdracht van de heer W. was gehandeld.

Staatsbosbeheer kwam daarom tot het oordeel dat de klacht ongegrond was.

9. In een eigen reactie gaf X aan dat de heer H. had verklaard het lokvoer te strooien in opdracht van de heer W. De heer H. had hem ook gezegd dat het strooien van voer gebeurde om de jagermeester, G., te sarren. Later had de heer H. telefonisch laten weten dat hij met de heer W. had overlegd en dat niet de heer W. maar de eigenaar van het perceel opdracht tot het strooien van de maïs had gegeven, zo liet X de Nationale ombudsman weten.

10. Na te zijn gerappelleerd gaf de minister van LNV, bij brief van 18 juli 2008, een reactie op de klacht en de nadere vragen.

In reactie op de vraag of de heer H. op enig moment aan X had meegedeeld dat hij dat lokvoer in opdracht van verzoeker strooide gaf de minister aan dat de heer H. hierover wisselende mededelingen had gedaan. In enkele van zijn verklaringen, gedaan tijdens het onderzoek naar de klacht die hij zelf indiende, had hij aangegeven dat verzoeker zijn opdrachtgever was. X twijfelde hier echter aan; immers, in eerste instantie had hij aangegeven dat niet verzoeker maar de heer W. de opdrachtgever was.

In reactie op de tweede vraag van de Nationale ombudsman gaf de minister aan dat in het verslag van de hoorzitting met verzoeker op 12 juli 2007 was aangegeven dat verzoeker de heer W. de opdracht had gegeven om lokvoer te strooien. De heer W. zou de uitvoering hiervan weer hebben overgedragen aan de heer H. Hierbij stond niet vast of verzoeker hiervan op de hoogte was. Bovendien was onduidelijk of verzoeker wist dat de heer H. verplichtingen had op het grondgebied van Staatsbosbeheer, die conflicteerden met de opdracht van verzoeker. Daarom was naar de mening van de minister niet duidelijk of verzoeker ook verantwoordelijk kon worden gehouden voor het begaan van de vermeende overtreding van de heer H. Om die reden had X besloten verzoeker niet in kennis te stellen van de vermeende overtreding, zo gaf de minister aan. Dat verzoeker eigenaar van het perceel was, was hierbij niet van belang.

Ten slotte gaf de minister aan de klacht ongegrond te achten.

11. Bij brief van 5 augustus 2008 gaf verzoeker een reactie op het voorgaande. Hij benadrukte dat de heer W. de heer H. had gevraagd lokvoer te strooien in zijn opdracht. Ook wees hij erop dat de minister in haar reactie op de klacht steeds sprak over een overtreding, terwijl niet was vastgesteld dat hiervan sprake was.

Naar zijn mening wist of behoorde X te weten dat het perceel zijn eigendom was en daarom had hij hem in kennis moeten stellen van hetgeen hij op 22 mei 2007 vaststelde. Bovendien kon X op het perceel van verzoeker niet optreden als veldmedewerker van Staatsbosbeheer.

II. Beoordeling

12. Verzoeker klaagt erover dat X hem, als eigenaar van het perceel waarop de heer H. in zijn opdracht lokvoer strooide, niet over het voorval en het feit dat mogelijk sprake was van een overtreding heeft geïnformeerd.

13. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

14. X stelde zich op het standpunt dat het strooien van lokvoer op het bosperceel van verzoeker in strijd was met de Flora- en faunawet en dit meldde hij ook aan de heer H. Hij maakte echter geen proces-verbaal op; hij liet het bij een waarschuwing. Wel informeerde hij de pachter van het terrein van Staatsbosbeheer, de heer G., over het feit dat H. op een aangrenzend terrein lokvoer had gestrooid; hij deed dit in opdracht van zijn werkgever, Staatsbosbeheer.

15. In zijn reactie op vragen van de Nationale ombudsman gaf de minister van LNV onder meer aan dat naar haar mening niet duidelijk was of verzoeker ook verantwoordelijk kon worden gehouden voor het begaan van de vermeende overtreding van de heer H. Om

die reden had X besloten verzoeker niet in kennis te stellen van de vermeende overtreding. De Nationale ombudsman acht deze beslissing van X, alle omstandigheden in aanmerking nemend, niet onredelijk. X heeft dan ook niet gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en Staatsbosbeheer te Driebergen, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 18 maart 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 7 maart 2008, van de heer B. te Schiedam, met een klacht over een gedraging van de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland te Zwolle en Staatsbosbeheer te Driebergen.

Naar deze gedraging, die wat de Algemene Inspectiedienst betreft wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werden de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de Algemeen Directeur van Staatsbosbeheer verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken ambtenaar in de gelegenheid gesteld op de klacht te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit berichtte dat het verslag haar geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van Staatsbosbeheer gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 7 maart 2008, met als bijlagen onder meer:

- verzoekers klachtbrief aan Staatsbosbeheer, gedateerd 31 mei 2007;
- het verslag van de hoorzitting van de Klachtencommissie van de AID met verzoeker van 12 juli 2007;
- de reactie van de Algemene Inspectiedienst op verzoekers klacht, gedateerd 3 oktober 2007.

2. De reactie van Staatsbosbeheer op de brief van de Nationale ombudsman, gedateerd 28 mei 2008;

3. De reactie van de betrokken medewerker, ontvangen op 12 juni 2008;

4. De reactie van het ministerie van LNV op de brief van de Nationale ombudsman, gedateerd 18 juli 2008;

5. De reactie van verzoeker op hetgeen Staatsbosbeheer en het ministerie hebben laten weten, gedateerd 5 augustus 2008;

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Flora- en faunawet

Artikel 37, lid 1 en 2:

"1. De jachthouder is verplicht datgene te doen wat een goed jachthouder betaamt om een redelijke stand van het in zijn jachtveld aanwezige wild te handhaven dan wel, bij het ontbreken daarvan, te bereiken en om schade door in zijn jachtveld aanwezig wild te voorkomen.

2. Het bevorderen van de wildstand door middel van bijvoeren is verboden, behoudens bijzondere weersomstandigheden als bedoeld in artikel 46, vijfde lid."